

میدون و سوفیا

ما مرده شوریم فقط می شوریم!

پوریا عالمی

• کارکنان گولک یک نامه نوشته‌اند به رئیس‌های گولگ و به اینکه گولک یک قرارداد با «ارتش آمریکا» بسته است اعتراض جدی کرده و گفته‌اند با «دخالت در کسب‌وکار جنگ» و خشونت مخالف هستند. بعد از این قضیه سوفیا زنگ زد و گفت: خاک‌توسرت میدون! تو چرا از کارکنان گولک یاد نمی‌گیری؟ هان؟ تو چرا با فلان‌جا و فلان‌جا که در اصل کارشون خشونت است، کار می‌کنی؟

گفتم: بین عزیزم! اگر این کار را من نکنم یکی دیگر می‌کند!

سوفیا گفت: مگس روی استدالات بنشیند! که مرزهای استدلال را جابه‌جا کردی.

گفتم: در ضمن این‌طوری من پول اون‌ها رو بدون اینکه بفهمند - از جنگشون درمیارم و با پولی که می‌خواستند جنگ کنند میرم پاتایا؛ عشق‌وحال!

سوفیا گفت: تویی اون منطقت، سگ چاله بکنه.

گفتم: سوفیاجان! شما توقع داری من از کجا پول دریاورم و نان بخورم؟

سوفیا گفت: هر نانی خوردن ندارد. پس شرف چی؟

گفتم: شرف که صنایع دستی محسوب می‌شود، اما این را بدان که واقعا من ته دلم راضی نیستم به این کارها، برای فلان‌جا، باور کن وقتی سر کار هستم بغض دارم!

سوفیا گفت: به این حالت تو می‌گوبند «اشک تمساح»! در ضمن تو چطوری حضری برای فلان‌جا کار کنی وقتی علیه حقوق انسانی و... کار می‌کند؟

گفتم: عزیزم! شغل من (با احترام به همه مرده‌شورهای عزیز) مثل مرده‌شوری است! فرقی نیست مرده مال کی است؛ من فقط باید خوب بشورم!

سوفیا گفت: با این نگاه تخم‌مرغی که داری، ای مرده‌شورت را ببردن من راحت شم. و بعد قطع کرد.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

شنبه ۱۸ فروردین ۱۳۹۷ • ۲۰ رجب ۱۴۳۹ • ۷ آوریل ۲۰۱۸ • سال پانزدهم • شماره ۳۱۱۷ • ۱۶ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۶ • اذان مغرب ۱۹:۴۹ • اذان صبح فردا ۵:۱۵ • طلوع آفتاب ۶:۴۱

روزنامه‌فرو

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

آروین

arvinmad@gmail.com

درهای چوبی ساخت اصولگرایان!

پشت جلد

دولت هم اگر تشدید نشده باشد، کمتر نیست. در چنین اوضاعی اولویت‌ها روشن است. هیچ اولویتی بالاتر از بازگرداندن آب‌رفته به جوی نیست. هیچ چیزی مهم‌تر از محکم‌ترکردن زیرساخت‌های اجتماعی از جمله توجه به شاخص انسجام و تلاش برای کسب رضایتمندی بیشتر نیست. این جامعه برای قوام خود نیازمند چسب‌هایی است که بخش‌های مختلف آن را به هم پیوسته، محکم، متحد و منسجم نگه دارد. اتحاد نیاز به پذیرش ظرفیت‌های بیشتر داخلی و چشم‌پوشی از بسیاری از اختلافات دارد. سیاست حذف باید کنار گذاشته شود و میدان برای همه سلیقه‌ها بازتر شود. امروز شرایط تهدید از بیرون بیشتر شده است. انسجام داخلی تنها راه ایجاد آمادگی برای ایستادگی در برابر این تهدیدات است. متأسفانه گاهی به نظر می‌رسد پاره‌ای جریان‌ها تصور می‌کنند با همان روشی که در خواب من بود، می‌توانند مدیریت کنند یا پاره‌ای شیوه‌های ناکارآمد گذشته را ادامه دهند. نایافته روشن است که این تلقی چقدر نادرست است. اجازه دهید این یادداشت با امیدواری به پایان برسد. امیدواریم سخن دلسوزان شنیده شود و راه‌ها برای ایجاد شرایط بهتر در سال ۹۷ گشوده‌تر شود.

اینکه درهای جدید را بگیرم و پولی که طلب می‌کنند بدون کم‌وکاست بپردازم و بروم. در همین حین بیدار شدم و خنده‌ام گرفت. خنده به این سبب بود که نحوه مدیریت آن جناح در سطح کلان کشور هم کمابیش همین‌طور است. مدیریت‌هایی را در اختیار دارند ولی نتیجه‌ای که تحویل می‌دهند با آنچه باید باشد و مطالبه می‌شود، زمین تا آسمان متفاوت است و پاسخ‌گویی‌شان هم به اعتراضات کمابیش همین‌طور است. امروز اولین روز کاری هفته بعد از تعطیلات است. من تقریباً در هیچ دیداری در ایام تعطیل، سخن از رضایتمندی نسبی نشنیدم و این هشداردهنده است. هرکسی از اوضاع صنف خود می‌نالد و نسبت به آینده هشدار می‌داد یا نگران بود. از همه مهم‌تر اینکه به نظر می‌رسد اعتماد به بخش‌های مختلف برای رفع مشکلات به اندازه کافی نیست. من نمی‌خواهم در اوایلین روزهای کاری سال منفی خوانی کنم، ولی بازتاب مشاهدات کلی هم جز این نیست. به نظر می‌رسد به همین دلایل سال ۹۷ چشم‌انداز دشوارتری نسبت به قبل دارد. تهدیدات در عرصه‌های مختلف بیشتر و امکانات و منابع کمتر است ضمن آنکه تلاش‌ها برای ناهمراه‌کردن جامعه با

کریم ارغنده‌پور

دیشب خوابی دیدم که روایتش برای شروع این یادداشت بد نیست. درهای چوبی منزلم پوسیده بود و برای جایگزین، درهای جدید را به جایی سفارش داده بودم. وقتی برای تحویل درها رفتم دیدم سروکارم با یکی از اصولگرایان معروف است. درها را که دادند دیدم چیز کج‌ومعوج بی‌کیفیتی ساخته‌اند. اعتراض کردم. اصولگرای معروف دیگری وارد شد و هر دو با بی‌اعتنایی گفتند: همین است که هست! گفتم من برای این چیز نامرغوبی که شما ارائه می‌کنید پولی نمی‌پردازم. گفتند می‌پردازی و بعد تهدید کردند. گفتم لااقل درهای قدیمم را بدهید که با این‌س درهای جدید شما برای شکایت به جایی نشانان دهم. با بی‌اعتنایی گفتند این کار را هر نمی‌کنیم. خواستم همین را بنویسم که حاضر نیستند درهای قدیم خود من را بازگردانند. مجدداً گفتم این کار را هم نمی‌کنند و عملاً گفتند یک راه بیشتر ندارم:

آینه‌های روبه‌رو

بهمن کشاورز: مسئولان پاسخ‌گو باشند

گیسو قفقوری

زمینه چه بوده است که اگر بحثی می‌کنیم بحث عینی و واقعی باشد. این‌طور که مسلم است، مقامات غیرقضائی یا انتظامی نباید درباره تعریف جرم یا انطباق حکم بر موضوع اظهارنظر و دخالت کنند. اما درباره دانشجویان گفته شده، مجازات شدید و سنگین در نظر گرفته شده است. در این مورد هم، برای هر نوع اقدامی مثلاً اخلال در نظم عمومی و چیزهایی نظیر این، قانون‌گذار مشخصا مجازات‌هایی را تعیین کرده است و ناچار دادگاه‌ها هم باید حول این محور حرکت کنند، البته دادگاه دست باز دارد، مسبوط‌الید است، اما در محدوده قانون. دادگاه‌های تجدیدنظر، دیوان عالی کشور و ماده ۲۷۷ آیین دادرسی کیفری را برای همین در نظر گرفته‌اند، به عبارت دیگر مجرای قانونی برای مطالبه حقوق اینها هستند. گمان می‌کنم حضور در تجمعات و اعلام موضع از این طریق وقتی اتفاق می‌افتد که صاحبان حق از احقاق حق به شکل‌های دیگر - یعنی از طرق قانونی - ناامید شده باشند.

درباره فعالان محیط زیست هم گفته شده است این اشخاص متهم به جاسوسی هستند، بدیهی است وقتی پرونده‌ای رنگ امنیتی پیدا کرد، نمی‌توان به سهولت جزئیاتش را افشا کرد، گمان می‌کنم اگر وکلای این افراد جزئیات را دیده باشند و احیاناً در این موضع قرار گیرند که بدون افشای سری توضیحی برای افکار عمومی بدهند، جامعه تا تعیین نتیجه نهایی تأمل خواهد کرد. احتمالاً این بحث‌هایی که پیش می‌آید یا مثلاً جلوگیری از خروج افرادی که شاید مربوط به این پرونده‌ها باشند؛ ممکن است به‌طور غیرمستقیم جز اینکه سبب سروصدا و ایجاد هزینه برای کشور شود، دستاوردی در پی نداشته باشد. یا اگر مقامات قضائی بدون اینکه مطلبی را فاش کنند، توضیحی دهند که ذهن مردم روشن شود بهتر است. به‌رحال این سؤال در ذهن بسیاری مطرح است که در این روزگار که امکان شنود، تحصیل اطلاعات و عکس‌های ماهواره‌ای در حدی که غیرقابل تصور است وجود دارد، جاسوسی افرادی که در کوه و کمر مشغول فعالیت‌های محیط‌زیستی بودند، به چه نحو ممکن بوده است. طبیعتاً اگر مسئولی توضیحی در حد اقناع ولو نه اقناع مطلق بدهد، اجتماع تا حد زیادی قانع و منتظر حکم‌های قضائی خواهد شد.

✎ اگر بخواهید کاری را در آغاز سال جدید پیشنهاد دهید، به چه نکته‌ای اشاره می‌کنید؟ چیزی که من نه الان، بلکه طی سال‌های متوالی است عرض می‌کنم، آموزش حقوق برای مردم عادی است. به‌خصوص امیدوارم آموزش آنچه که در فصل سوم قانون اساسی به‌عنوان حقوق ملت آمده، عمومیت پیدا کند، از سطح کودکان تا پایان دبیرستان به‌طور رسمی و در سطح عمومی از طریق صداوسیما و از طریق مطبوعات و رسانه‌ها. تا مردم بدانند صاحب حق هستند، این آگاهی ناچار به مطالبه منجر خواهد شد و در نهایت مسئولان را ناگزیر به پاسخ‌گویی خواهد کرد.

معتقدند اگر سلاح نداشتند و شعارهای ضداسلامی نمی‌دادند، باید این امکان تجمع به آنان داده شود و عده‌ای می‌گویند طبق قانون احزاب باید بروند از کمیسیون ماده ۱۰ قانون احزاب از وزارت کشور مجوز برای تجمع بگیرند. به نظر می‌رسد چون همه گروه‌هایی که بخواهند تجمع کنند حزب نیستند، نظر گروه اول را باید قوی‌تر دانست. در مواردی هم که با تجمعات برخورد می‌شود، اغلب به استناد قانون احزاب و جمعیت‌هاست و مستند این است که چرا این تجمع‌ها فاقد مجوز کمیسیون ماده ۱۰ است. به نظر می‌رسد باید درباره امکان گروه‌هایی و اظهارنظر هم‌گشایش‌هایی ایجاد شود که برای جلب نظر افکار عمومی گروه‌ها و مردم بتوانند افکار و نظراتشان را بیان کنند.

✎ چطور یک مطالبه را طبق قانون باید بیان کرد که به تعقیب و دستگیری منجر نشود؟

بدیهی است که مطالبه هر حقی در قانون شیوه‌ای دارد، مثلاً کارگرانی که حقوقشان پرداخت نشده است، برای مطالبه حقوق خود می‌توانند به اداره کار مراجعه کرده، شکایت کنند و حکم بگیرند و بعد از گذر از مراحل مختلف مثلاً بتوانند اموال کارخانه و کارفرما را توقیف و حراج کنند. بدیهی است این مسیر مدتی به طول خواهد انجامید. اما آن چیزی که الان ملاحظه می‌شود؛ عدم پرداخت حقوق و مزایا آن هم به مدت شش ماه و یک سال است که چیزی نیست که کارگر به‌سادگی تحمل کند. خود این نشان می‌دهد که کارگر نهایت مماشات را با کارفرما داشته و دندان بر جگر گذاشته است و سراغ وزارت کار نرفته است. همیشه البته این سؤال برای من مطرح است که این دوستان هم‌وطن ما که گرفتارند با همسر و خانواده چگونه ایام را گذرانده‌اند. کاش مسئولان به سراغ آنان بروند و از آنها یاد بگیرند که چگونه با هیچ می‌توان زندگی را اداره کرد. شاید بتوان با همین روش مملکت را اداره کرد. چون این‌طور به نظر می‌رسد که شاید خدای نکرده در آینده به مشکل برخوریم. به‌رحال برای مطالبه هر حقی؛ روش‌ها و مکانیسم‌های قانونی مشخص وجود دارد، ولی طی این‌س مراحل قطعاً زمان می‌برد و با زندگی عادی و معاش روزمره مردم انطباق ندارد.

✎ برخی معتقدند کارگران معترض، دانشجویان و... را به مجازات‌های غیرمنتظره محکوم کرده‌اند، شما نیز با این نظر موافق هستید؟

در این موارد باید قائل به تفصیل شد. گمان می‌کنم در بحث حجاب هیچ‌کس با اصل حجاب مشکلی ندارد چون قانونی و شرعی است. اما مسئله‌ای که در این میان مطرح است، نحوه برخورد با افراد است. اصلاً در حق من نوعی نیست که بتوانم مجازات فرد را موکول به ماده یا مواد دیگری از قانون به جای مجازاتی که قانون‌گذار صریح و روشن تعیین کرده است، بکنم و مجازات شدیدتری در نظر بگیرم و البته بسیار ضروری است که بداییم استدلال در این

سال ۹۷ را در حالی آغاز کرده‌ایم که مجموعه‌ای از ابهام‌ها و عدم پاسخ‌گویی‌ها را از سال گذشته با خود به یادگار آورده‌ایم. سال ۹۶ با مجموعه‌ای از دستگیری‌ها، تجمع‌ها و اعتراضات همراه بود. به سراغ بهمن کشاورز، حقوقدان، رفته‌ایم تا راه‌های قانونی اعتراضات و پیگیری حقوق را بررسی کنیم.

✎ اگر بخواهیم مجموعه تجمعات سال ۹۶ را مرور کنیم، چه نکته‌ای بیش از همه به چشم می‌خورد؟

تردیدي نیست سال بسیار پرماجرایی بود، البته سال‌های پیش هم بی‌ماجر نبودند. اما در عین حال برخی مشکلات در سال ۹۶ هم تکرار شد؛ از نظر نوعی و کلی. مشکلات تکراری که امسال هم مانند سال‌های پیش رخ داد. به نظر می‌آید ریشه این مشکلات را در این باید جست‌وجو کرد که قوه قضائیه به‌عنوان یکی از قوای سه‌گانه در برابر مجلس و نمایندگان مردم پاسخ‌گو نیست. وزیر دادگستری نیز به‌عنوان وزیر و جایگاهش تا توجیه به وظیفه‌ای که در قانون اساسی تعیین شده، به نظر نمی‌آید در موضعی باشد که پاسخ‌گوی قوه قضائیه باشد. به نظر می‌رسد تا زمانی که این روبه وجود دارد، بعضی از چالش‌های قوای دیگر با قوه قضائیه به ناچار استمرار خواهد داشت.

✎ پس شاید دلیل اینکه به نظر می‌رسد برای مجموعه اتفاق‌هایی که افتاده، پیگیری انجام نمی‌شود، همان باشد.

اتفاقا همین نکته را اشاره کرده‌ام. فرض بفرمایید در برخی مواقع که بعضی از حرکات عنوان مجرمانه دارد یا در مظان آن است که عنوان مجرمانه داشته باشد، انتظار این است که قوه قضائیه دخالت کند و بعد هم نتایج را به آگاهی مردم برساند. وقتی این اتفاق نمی‌افتد، ناچار این بحث پیش می‌آید که چه کسی می‌تواند از قوه قضائیه سؤال کند که چرا در آن مورد اقدام یا دخالت یا اعمال نظری نکردی. به این نقطه که می‌رسیم، نتیجه می‌گیریم که هیچ‌کس نمی‌تواند سؤالی کند. باز هم برمی‌گردیم که عدم پاسخ‌گویی قوه قضائیه از نظر قانونی بحث جدی است و من گمان می‌کنم در بسیاری از موارد اگر فی‌المثل با اصلاح قانون اساسی این روند ممکن شود مشکل حل خواهد شد از طرفی هم جز با اصلاح قانون اساسی نمی‌توان این قوه را در برابر مثلاً مجلس پاسخ‌گو کرد. ولی تا زمانی که این تغییرات اتفاق نیفتاده، اموری که احیاناً ظاهر مجرمانه دارد و معوق می‌ماند، امکان پیگیری ندارد.

✎ آیا ضابطه‌ای برای تجویز تجمع در قانون اساسی داریم یا نه؟

طبق اصل ۲۷ قانون اساسی برای مردم ایران امکان تجمع بدون سلاح به شرطی که برخلاف موازین اسلام نباشد، وجود دارد. البته در قانون احزاب و جمعات‌ها قیودی برقرار کرده‌اند و بین حقوق دانان برسر اینکه اصلاً می‌شود چنین قیدی را به اصل ۲۷ وارد کرد یا نه، اختلاف است. عده‌ای

در توئیتر دواين جانسن، بازیگر هالیوودی، مطرح شد. **تورنمنت پوکر در عربستان** شبکه العربیه و رسانه‌های منطقه از جمله چندین سایت خبری در پاکستان با انتشار فیلم‌ها و عکس‌هایی از تورنمنت بازی پوکر در عربستان از آزادشدن قمار در این کشور خبر دادند. در این تورنمنت دوهفته‌ای که در مرکز تحقیقات نفت ملک عبدالله در ریاض برگزار می‌شود، ۱۲ هزار نفر حضور دارند و مجموع جوایز آن بالغ بر ۲۷۰ هزار دلار می‌شود که ۱۳۳ هزار و ۳۵۰ دلار آن به نفر اول می‌رسد.

تو «شاهزاده خوش‌قیافه» نیستی! اعلام خبر سفر احتمالی محمد بن‌سلمان، شاهزاده عربستان، به هالیوود، سبب شد عده‌ای از اهالی لس‌آنجلس با در دست‌گرفتن پلاکاردهایی در محکومیت اقدامات ضدحقوق‌ بشری از جمله در یمن، به ورود او اعتراض کنند. روی تعدادی از پلاکاردها با اشاره به عنوان کنایی «شاهزاده خوش‌قیافه» داستان‌های پریان هالیوودی که به شاهزاده‌های خودشیفته و از خودراضی اشاره دارد، نوشته‌اند: «تو شاهزاده خوش‌قیافه نیستی!» خبر

۸۰ ثانیه

سفر او در راستای افزایش روابط سینمایی هالیوود با عربستان بعد از ۳۵ سال نبود سینما در آن کشور

پهنای باند اختصاصی ویژه سازمان ها و ادارات با تجهیزات رایگان و تعرفه عالی

www.petiak.com

دارای پروانه سراسری ارائه خدمات ارتباطی ثابت از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی به شماره ۹۵ - ۱۱ - ۱۰۰

۲۳۴۹-۰۲۱